

جمهوری اسلامی ایران
جمع‌شوریٰ فقهی شورای نگهبان

بیان

شماره: ۴۱۴ / ف: ۹۰
تاریخ: ۱۳۹۰/۰۴/۰۸
پیش: صلوات

حضرت آیت‌الله جنتی «امتبرکانه»
دیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینوسیله گزارش جلسه پانصد و سی و هشتم مجمع مشورتی‌فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۰/۴/۴
مشتمل بر ادامه رسیدگی لایحه آیین دادرسی کیفری ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور: ادامه رسیدگی به لایحه آیین دادرسی کیفری مصوب کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی.

ماده ۸: محاکومیت به کیفر فقط ناشی از

بررسی: با توجه به تفسیری که در ماده ۲ قانون راجع به مجازات اسلامی (مصطفوی ۱۳۶۱/۷/۲۱ مجلس شورای اسلامی) و تکرار شبیه این تفسیر در قانون مجازات اسلامی (مصطفوی ۱۳۸۸/۹/۲۵ کمیسیون قضائی مجلس شورای اسلامی) آمده و بر اساس آن جرم را منحصر به آن دانسته است که در قانون برای آن مجازات تعیین شده باشد و واضح است که مواردی امور خلاف شرع وجود دارد که قانونی در مورد آن تصویب نشده است و مسلماً از نظر شرع جرم می‌باشد و لذا انحصار مستفاد از صدر ماده ۸ که محاکومیت به کیفر را ناشی از ارتکاب جرم دانسته است خلاف شرع می‌باشد.
مگر اینکه این اشکال جرم با توجه به جعل تعزیر بر هر فعل حرام یا ترک واجب (جرائم دانستن آنها) حل گردد.

ماده ۱۲: تعقیب متهم در جرایم قابل گذشت، فقط با شکایت شاکی

بررسی: انحصار شروع به تعقیب متهم به شکایت شاکی، خلاف مفاد ماده ۱۱ و بند ب ماده ۱۳ می‌باشد علاوه بر اینکه تعقیب متهم و استماع دعوی با درخواست مدعی خصوصی نیز صحیح است و لذا بیان لفظ «مدعی خصوصی» نیز بر «شاکی» عطف گردد.

ماده ۱۲، تبصره: تعیین جرایم قابل گذشت

بررسی: تبصره مذکور این مطلب را اقتضاء دارد که اگر در مورد بعضی از حقوق شخصی قانونی وضع نشده باشد آن حق شخصی قابل گذشت نباشد و حال آنکه حقوق شخصی شرعاً قابل گذشت می‌باشد و لذا اطلاق این تبصره خلاف شرع می‌باشد.

توضیح اینکه در این جلسه تا پایان این ماده بحث شد.